

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Diplomant: Marek Všetečka
Téma: Nabývání vlastnického práva
Vedoucí: doc. JUDr. Jan Pauly, CSc.
Oponent: doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.

Diplomant předložil na Katedře občanského práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni v akademickém roce 2019/2020 diplomovou práci na výše uvedené téma.

Diplomová práce byla v souladu s *pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originálnosti vysokoškolské kvalifikační práce*, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 0 %. Ani při vlastním hodnocení práce nebylo zjištěno nic, co by nasvědčovalo podezření z plagiátorství.

Předložená práce má celkový rozsah 79 stran (včetně resumé a seznamu literatury a dalších pramenů), což splňuje požadavky Fakulty na minimální stanovený rozsah diplomové práce.

Diplomant sice využívá vybranou knižní převážně soudobou civilistickou literaturu k tématu (časopiseckou literaturu diplomant důsledně ignoruje) a řádně z ní cituje, ovšem vzhledem k povaze tématu, jež patří v civilistice k tradičním a kontinuálně existujícím celá staletí, se seznámil jen s velmi malým množstvím literatury a využívá ji krajně nedostatečně.

Judikatura sice využita je, ovšem bez uvádění zdrojů, odkud byla čerpána, a v míře – vzhledem k tématu – velmi nízké.

Zcela pak absentuje i zahraniční literatura a judikatura, což je vzhledem ke zvolenému tématu na pováženou (dokonce ani slovenská právní úprava nebyla využita).

Pokud jde o obsahovou stránku práce, nelze přehlédnout její naprostou popisnost; vlastní názory diplomanta jsou velmi ojedinělé. Obdobně tak autor postupuje i při přebírání cizích myšlenek, ovšem s řádnými citacemi, takže nejde o porušení citační etiky. To vše sice samo o sobě není zásadní vadou, z práce samé to však činí pouhý kompilát.

V práci samé se dále nachází nedostatky různé míry závažnosti.

Nevhodně je na některých místech užito pojmu „(ne)jedná se“ (s. 58 aj.). Po rekonstrukci soukromého práva nelze přehlížet, že tento pojem by měl být užíván tam, kde jde o právní jednání; naopak tam, kde jde o faktickou činnost, je namísto užití pojmu „(ne)jde“.

Formulace „Dle profesora Randa ale tyto podmínky pro nabytí vlastnictví považoval za bezvýznamné“ se jeví být nepřilíš srozumitelnou (s. 10).

I přes partii pojednávající o vztahu vlastnického práva a vlastnictví se v práci na některých místech důsledně nerozlišuje mezi pojmy „vlastnictví“ jakožto právního institutu a „vlastnické právo“ jakožto nejvýznamnějšího z věcných práv; chybná stylizace mnoha zákonů tu nemůže být argumentem.

Není příliš zřejmé, jaký smysl mají hojně doslovné citace zákonného textu (s. 14 aj.).

ABGB nebyl publikován jako zákon č. 946/1811 Sb. (s. 18 aj.).

Předmětem vlastnického práva není vlastnictví (s. 19).

Nelogické a (v kontextu standardní civilistické literatury) dosti neobvyklé je, že diplomant předřadil před originální způsoby nabytí vlastnického práva nabytí derivativními způsoby.

Z hlediska pravidel českého pravopisu není přípustné začínat větu paragrafovou značkou (s. 44 aj.).

I přes určité dílčí nedostatky je po písařské stránce práce relativně ucházející; písařské aj. chyby a překlepy jsou nepočtené (např. „fruendy et uis“ – s. 15; „písm. c“ – s. 39; „dokdy“ – s. 45; aj.).

Otázky k obhajobě:

1. Jaká jiná koncepce převodu vlastnického práva byla v rámci rekodifikace soukromého práva zvažována, a proč nakonec nebyla realizována?
2. Jaké změny právní úpravy vlastnického práva by autor pokládal de lege ferenda za vhodné a užitečné?

Závěr:

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem – za podmínky vynikající výkonu u obhajoby – se navrhuje klasifikace „velmi dobře“.

V Plzni dne 18. dubna 2020

Doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.